

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinqve Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Innoc. III. Octau[a]e Natiuit. D. Virg. Mariæ institutor: Pileiq[ue] purpurei Cardinalicij inuentor & auctor. Emblema I. per imaginem mulieris penturie[n]tis in tabul[a]e depicte, significatum. cap. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

ex bibliotheca Casinensi excerpta, apud me extant MSS. Fertur & illius esse liber ille, qui intitulatur, *Theſaurus pauperum*. *Codiceſ Tyrius de bello ſacro lib. 1. c. 13. Otho Friſingenſis, lib. 7. c. 16. Platina, Panuſinus, Volaterranus, Langius in chronicon. Civizenſi, & alijs infiniſi.*

INNOCENTIUS III.

Octava Natiuitatis Diuæ Virginis Mariæ inſtitutor: Pileique purpurei Cardinalicij inuentor, & auctor.

Emblema I. per imaginem mulieris parturientis in tabula depictæ, ſignificatum :

iuxta illud,

Celebrabit ſolemnitatem eius ſeptem diebus, per annum. Leuit. 23. Cap. XXII.

INNOCENTIUM III. Genuenſem, monachu in Fructuarienſem Benedictinum, in inferioribus partibus huius partibus, Pontificis habitu tabulam manibus geſtantis, depictum, cum exquisita doctrina, cuius illuſtria exſtant monumenta ipſius ſcriptis immortalitati conſecrata, atque inſignis pietas; tum vero præſtantia in Rempubliam Chriſtianam merita, aſſiduique & indefeſſi labores ut pote quod anno 1245. Concilio XIII. Vniuerſali Lugduni coacto, in quo de recuperanda terra Sancta, S. Ludouico Franciæ Rege, quintæ huius expeditionis Duce, & S. Fridericum II. Imperatorem in gentibus, ac nefariis criminibus oneratum, de ſacri conſeſſus ſententia, priorum cœtu exterminauerit, illique ſacrorum communitate interdixerit, ac ius, nomenque Imperij, & Regni abrogauerit, hominibus illi ſubiectis iuſturandi vinculo, ac religione ſolutis; *Conc. Lugdmenſe, Platina Panuſinus, & alij*: quod Regnum Neapolitanum Pontificij ſolij Imperio adiecerit; *Ubertus Folietæ, libro quarto, hiſtor. Genuenſis,*

R R r 2 quod

quod Ordinem Crucierorum approbauerit. *Panvinus in chron. eccl.* quod Edmundum Episcopum Cantuariensem; Gulielmum Episcopum Birocensem; Stanislaum Cracouiensem Episcopum, & Petrum martyrem, in Sanctorum numerum retulerit: *Volaterranus lib. 22. antropi.* quod Aescelinum eiusdem Ordinis Prædicatorem religiosum, cum sociis tribus, ad Tartaros ad Christianismum invitandos, miserit. *Vincenzius lib. 3. c. 51.* quod Hugonem illum virum doctissimum, primumque Concordantiæ Biblicæ auctorem, primum ex Prædicatorum Ordine Cardinalem creauerit: *Panvinus, & Sixtus Senensis, lib. 4.* (Alii hanc laudem tribuunt D. Contado, monacho Halbetstadenfi Benedictino, qui illud opus perfecisse dicitur, adiutus opera quingentorum aliorum Monachorum, & universis cœnobiis euocatorum, hortatu tamen præfati D. Hugonis, qui ideo primus eius auctor reputatur) multa que alia fecerit & instituerit tanto Pontifice digna, clarum & memorabilem faciant; veram enim uero actio illa quæ in laudem Virginis matris (cuius intuitu fabulam illam lapideam imagine Natiuitatis eiusdem Virginis decoratam manibus tenet; ab eo constituta est, ut octaua Natiuitatis eiusdem in Ecclesia Dei quotannis solemniter celebraretur, sola enim hæc laus Ordini Benedictino deesse uidebatur ad honorem & cultum tantæ Virginis promouendum, super omnia laudabilem & eximium reddidit. Causa autem huius instituti hæc fertur, quod cum S. R. E. Cardinales ob multiplices Fridericus Imperatoris insidias, post mortem Cælestini III. de eligendo Pontifice inter se conuenire non possent, iamque Apostolica, sedes uiginti ferè & uno mensibus rectore caruisset, ad misericordiam Reginam conuersi uoto uouerunt, se eius Natiuitatis Octauam diem præcepturos, si à filio suo summo omnium Pastore, Pastorem libi precibus impetraret. Quod cum ex animi eorum sententia successisset, Innocentius qui unus exuocentibus fuerat, ut uoto satisfaceret primo sui Pontificatus anno, eundem Octauam Natiuitatis diem pio decreto celebrari præcepit, & quoad uixit deuote celebrari. Quod ab eo sic acceptum, in hodiernum manet. *Platina in eius uita, & alij quidam recentiores, qui ab eo acceperunt.*

Em-

Emblema II. In Pileo Cardinalicio repræsentatum.

Nam Cardinales Ecclesiæ

*Sunt pro muro à dextris, & à sinistris.**Exodi 14.*

NE C MINVS illustrem fecit, quod anno sequenti 1244 Lugdani in Concilio generali, duodecim ex optimo quoque in Collegium Cardinalium coaptatis, eius sacri confessus Ordinis viros, Equo publicè uehi, & insuper Galeo rubente insigniri constituerit. non solum vt à cæteris inferioribus sint conspicui, sed ut admoneantur pro fide Catholica, & Christiani populi salute, ac Ecclesiastica libertate tuenda, quæ non modicum à Friderico II. Imperatore tunc temporis impugnabatur, paratos esse debere, ut sanguinem effundant. Quod eius institutam repræsentatur in Cardinalicio illo Pileo, qui in sinistra parte conopæi, tabulæ quam manibus præfert, depictus est. Et de reliquis equidem huius Ordinis insignibus, à posterioribus Pontificibus non Monachis excogitatis, ut ueste purpurea, & huiusmodi, laus illis debetur, à quibus sunt inuenta; at huius sacri puniceo Pileo primum usum, quippe qui à Pontifice, Monacho Ordinis S.P. Benedicti excogitatus est, S.R.E. Cardinales, eidem Benedictino Ordini acceptum ferre tenentur. *Platina, Panuinus, Volaterranus lib. 22. & alij omnes recentiores.*

Scriptit multa, maxime in Iure Canonico, in quo adeo excelluit, vt splendor Canonistarum sic appellatus; eius autem opera hæc feruntur, Contra Petrum quendam de Vineis, qui Imperij, & aliarum rerum omnium arbitrium Imperatori tantum adscribebat,

De auctoritate Pontificis, & imperij iurisdictione lib. 1.

Regula Clarissarum, lib. 1. Forma uitæ ordinis.

Vita Sancti Gulielmi Episcopi Briocensis, quem ipse canonizauit, lib. 1.

Antentica, lib. 1.

Epistolarum ad diuersos, lib. 1.

R R r 3 Appa-

Apparatus super Decretalibus, lib. 5. qui excusi sunt Venetijs anno 1495. in folio, & alibi aliquoties: nouissime uero commentaria eiusdem in quinque libros Decretalium, necnon in Decretales per eundem editas, à Petro Vendrameno, ad ueterum & recentiorum exemplarium fidem collata, & ab innumeris erroribus repurgata, cum annotationibus quamplurimum Iuriscōsultorum, Venetijs apud Bernardinum Maiorinum anno 1570. in 4.

Accessit Index, cum nouis summarijs, & Margarita Baldi de V. baldis Perusini, Francofurti 1570. in fol. & Lugduni 1578. in folio.

CLEMENS VI.

Iubilei anni remissionis quinquagesimi institutor, & Ciuitatis Auinionensis pro Ecclesia emptor.

Emblema I. in malleo & Ecclesia representatum.

ipse enim

Sanctificauit annum quinquagesimum, & uocauit remissionem cunctis habitatoribus terre, ipse est enim Iubileus. Levit. 25.

Cap. XXIII.

INTER omnes actiones quas fecit Clemens VI. ex Monacho Pontifex, nulla illustrior & laudabilior illa, qua Pontificis summi habitu, malleum dextra tenentis, & portam Ecclesie ante se constituta se percutere uelle demonstrantis, cernitur. Hac enim significatur ipsum post Bonifacium VIII. qui Iubileum plenarie remissionis & indulgentie omnium peccatorum, centesimo quoque anno primus Romæ instituerat an. 1300. propter breuitatem uitæ humanæ, ipsius Iubilei annum centesimo ad quinquagesimum quæque annum, an. 1350. reduxisse; ut quod carnaliter olim apud Hebræos gerebatur, hoc in animabus nostris spiri-